

Ιούλιος 2019

Τηλ: 210-96 52 336
pinteris@hotmail.com

Η Εφημεριδούλα

Τεύχος 262, Χρόνος 33ος

Εκδότης: Γιώργος Πιντέρης, Ph.D. Ψυχολόγος - Συγγραφέας

Κυριακή 7 Ιουλίου 2019 ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Το σκίτσο του Αρκά, το «έκλεψα» από την Εφημερίδα «Πρώτο Θέμα» της 26ης Μαΐου 2019

Να γιατί αξίζει να ψηφίσεις

Αν διαλέξουμε τυχαία ένα κομμάτι του πληθυσμού και το μετρήσουμε σε οποιαδήποτε διάσταση, θα καταλήξουμε σε αυτό το σχήμα.

Δηλαδή, το 70% (68% για την ακρίβεια) είναι γύρω από το μέσο όρο (εδώ μέσος όρος είναι το 0). Ένα 15% (16% για την ακρίβεια) είναι κάτω από το μέσο όρο κι ένα 15% πάνω από το μέσο όρο.

Πιο απλά: Από το σύνολο των υποψηφίων βουλευτών το 15% είναι ανίκανοι, το 70% μετριότητες και το 15% ικανοί. Δηλαδή, στους

10.000 υποψηφίους βουλευτές, είναι ικανοί οι 1500.

Καλά θα ήταν τα πράγματα, αν το να είσαι ικανός είναι αρκετό. Όμως, ο ίδιος στατιστικός νόμος μας λέει ότι από αυτούς τους 1500 ικανούς ένα 15% είναι ταυτόχρονα και *συνεπείς*, δηλαδή κρατάνε το λόγο τους. Το 15% του 1500 είναι 225 στους 10.000. Αυτοί είναι οι υποψήφιοι που είναι ικανοί να διοικήσουν και κρατάνε και το λόγο τους.

Φοβάμαι όμως πως χρειάζεται να έχουν και άλλη μια ιδιότητα: Να είναι και *έντιμοι*, δηλαδή να λένε την αλήθεια. Πάλι, σύμφωνα με τον ίδιο στατιστικό νόμο, από τους 225 που είναι ικανοί και συνεπείς ένα 15% είναι και έντιμοι. Το 15% του 225 είναι 33,75 στους 10.000 (34 για να το στρογγυλέψουμε). Συμπέρασμα: Από το σύνολο των υποψηφίων βουλευτών είναι ικανοί, συνεπείς και έντιμοι οι 34 στους 10.000!

Έτσι, κάποιοι ψηφοφόροι λένε «είναι όλοι ίδιοι» και γυρίζουν την πλάτη, είτε ρίχνοντας άκυρο - λευκό είτε απέχοντας εντελώς από την ψη-

φοφορία. Μεγάλο λάθος, γιατί όπως είδαμε πιο πάνω, δεν είναι όλοι ίδιοι! Ανάμεσα στους 10.000 υπάρχουν και 34 που αξίζουν.

Ίδιοι είναι ο Donald Trump με τον Obama; Ίδιοι ήταν ο Αντώνης Τρίτσης με τον Κώστα Λαλιώτη; Ο πρώτος από την πολύ ευσυνειδησία έπαθε εγκεφαλικό και πέθανε νέος. Ο άλλος έχει γίνει τετράπαχος και ζει μια χαρά. Είναι ίδιοι ο Κώστας Σημίτης με τον Άκη Τσοχατζόπουλο; Έκανε ο Σημίτης γάμο ενός εκατομμυρίου ευρώ στο Παρίσι; Ανάλογα παραδείγματα βρίσκουμε σε όλα τα κόμματα. Κάποιοι πολιτικοί παίρνουν το ρόλο τους στα σοβαρά. Πόσοι; Στατιστικά είναι 15%. Όλοι οι υπόλοιτοι κυμαίνονται μεταξύ μετριότητας και ανικανότητας.

Γιατί συμβαίνει αυτό; Διότι η νοοτροπία «είναι όλοι οι ίδιοι» οδηγεί στην αποθάρρυνση και την αδιαφορία. Έτσι, αντί να ψάξεις τους ικανούς, συνεπείς και έντιμους, βάζεις σταυρό σε άτομα που ξέρεις το πρόσωπο τους από την τηλεόραση, τη φωνή τους από το ραδιόφωνο και γενικά την παρουσία τους στα ΜΜΕ και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Η μόνη εξαίρεση: Αν τους έχεις παρακολουθήσει κατ' επανάληψη να αγορεύουν στη Βουλή. Αλλά αυτό το κάνει συστηματικά μόνο ένα 5% των ψηφοφόρων.

«Κάτσε βρε άνθρωπε», διαμαρτύρεσαι. «Και πού ξέρω εγώ αν ένας υποψήφιος είναι ικανός, συνεπής και έντιμος»; Μπορούμε να γνωρίζουμε αν είναι έντιμος, μόνον αν ξέρουμε την προϊστορία του. Αν δεν τη γνωρίζουμε, μοιραία θα καταφύγουμε στα άλλα δύο κριτήρια: Την *ικανότητα* και τη *συνέπεια*. Έτσι, δεν ψάχνουμε μόνο για 34, αλλά για 225 στους 10.000.

Θα μου πεις: «Και πώς ξέρω αν είναι ικανός, αν μέχρι τώρα δεν έχει κυβερνήσει»; Από τη επαγγελματική του προϊστορία. Τι έκανε μέχρι να κατέβει υποψήφιος; Για παράδειγμα, τι δουλειά έκανε ο Τσίπρας; Τι δουλειά έχει κάνει η Γεννηματά; Τι επάγγελμα ασκούσαν οι περισσότεροι βουλευτές και υπουργοί αυτής της κυβέρνησης πριν έρθουν στην εξουσία; Όταν κατέβαινε για πρώτη φορά υποψήφιος ο Κώστας Καραμανλής, ο Σημίτης είχε εύλογα αναρωτηθεί: «Πώς θα διευθύνει τη χώρα αυτός ο άνθρωπος, που μέχρι τώρα δεν έχει διευθύνει ούτε περιπτερο»; Τα γεγονότα τον δικαίωσαν. Στη διάρκεια της θητείας του το εθνικό χρέος εκτοξεύτηκε.

Και ο προβληματισμός συνεχίζεται. «Και πώς ξέρω αν είναι συνεπής»; Αυτό είναι πιο εύκολο να το εντοπίσεις, απ' ό,τι την εντιμότητα. Η συνέπεια ελέγχεται. Τα κριτήρια είναι απλά: Είναι άνθρωπος που ολοκληρώνει αυτό που υπόσχεται να κάνει, στο χρόνο που υπόσχεται να το κάνει και με τον τρόπο που υποσχέθηκε ότι θα το κάνει; Λίγο την ιστορία του να γνωρίζεις, είναι αρκετό. Η ασυνέπεια δεν κρύβεται.

«Κάτω οι διαλεκτικές των τεχνικών της εξουσίας». Η έκφραση αυτή είναι του Σαββόπουλου. Αναφέρεται σε όλους εκείνους τους πολι-

τικούς που, ενώ δεν έχουν ιδέα πώς να διοικήσουν, ξέρουν πώς να παίρνουν την εξουσία και όταν την πάρουν ξέρουν και πώς να κασικώνονται εκεί. Στατιστικά τα πράγματα εξηγούνται απλά:

Αν βάλουμε στην άκρη τα «ικανός, συνεπής και έντιμος» και μείνουμε μόνο στο πόσο ξέρουν να διοικούν, αυτοί είναι 1500 στους 10.000. Παράλληλα, αν μείνουμε μόνο στο πόσο ξέρουν να καταλαμβάνουν την εξουσία, έχουμε πάλι 1500 στους 10.000. Σύμφωνα με τον στατιστικό κανόνα του 15%, στους 1500 που ξέρουν να διοικούν, 225 ξέρουν και πώς ν' ανέβουν στην εξουσία. Δηλαδή, 1275 δεν ξέρουν. Από την άλλη στους 1500 που ξέρουν να πάρουν τη εξουσία 225 ξέρουν και να διοικούν. Δηλαδή, 1275 δεν ξέρουν. Καταλαβαίνεις λοιπόν για ποιο λόγο συνήθως επικρατούν οι τεχνοκράτες της εξουσίας. Διότι είναι πολύ περισσότεροι. Συγκεκριμένα το σκορ είναι 1275 – 225! Σκέψου την ιστορία μας τα τελευταία 100 χρόνια. Πόσοι, μετά τον Τρικούπη και τον Βενιζέλο, ήταν ικανοί και να διοικούν και να παίρνουν την εξουσία;

Η τωρινή κυβέρνηση είναι ένα κλασικό παράδειγμα ανθρώπων που ήξεραν πώς να παίρνουν την εξουσία εκμεταλλευόμενοι τον τίτλο «αριστερά» και τη δυσαρέσκεια του λαού με τις μέχρι τώρα κυβερνήσεις. Μάλιστα στην πράξη έκαναν σχεδόν τα αντίθετα απ' ό,τι είχαν υποσχεθεί. Τι μας κόστισαν εκείνοι που δεν ψήφισαν: Να μας κυβερνά για 4 χρόνια μια ομάδα ασχέτων που τους ψήφισε η ...πλειοψηφία του 50% των ψηφοφόρων. Και ρωτάω εσάς που δεν πήγατε ή δεν θα πάτε να ψηφίσετε: Έτσι θέλετε να είναι η χώρα μας; Εσείς δεν ζείτε τις φυσικές συνέπειες της αποχής σας; Πιστεύω πως με όσα είπαμε ως εδώ καταλαβαίνουμε ότι, το «όλοι ίδιοι είναι» είναι η δικαιολογία των πολιτικά ανεύθυνων ανθρώπων, που δεν μπαίνουν στον κόπο να ενημερωθούν και να ψάξουν γι' αυτούς που διεκδικούν να μας διοικούν για τέσσερα χρόνια. Γι' αυτό αυτή τη φορά, ψήφισε!

Στο ηλεκτρονικό περιοδικό **ΨΥΧΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ**

**θα βρείτε άρθρο μου με θέμα
«Ο Erickson και η ονχοφαγία»**

Πολλοί άνθρωποι έχουν τη συνήθεια να τρώνε τα νύχια τους. Το φαινόμενο είναι πιο συχνό ανάμεσα σε παιδιά και σε εφήβους, αλλά το συναντάμε και σε ενήλικες. Η θεραπευτική παρέμβαση του ψυχιάτρου Milton H. Erickson που περιγράφω παρακάτω μπορεί να βοηθήσει τους ψυχοθεραπευτές, αλλά και αυτούς που τρώνε τα νύχια τους. Για τη συνέχεια πατήστε εδώ:

www.psychografimata.com

COOLMATTERTECHS
Υποστήριξη Υπολογιστών
210 422 5065
210 422 6665
6931 251 421

Πολιτική και πολιτισμός Πολιτισμένοι πολιτικοί

Τι είναι «πολιτισμός» και πώς μετρείται; Εξαρτάται αν μιλάμε για κοινωνίες ή για άτομα. Δηλαδή, άλλο να μιλάμε για πολιτισμένη κοινωνία κι άλλο για πολιτισμένους ανθρώπους. Υπάρχουν πολλά κριτήρια που θα μπορούσαν να χαρακτηρίσουν μια κοινωνία σαν πολιτισμένη. Κάποτε, ήταν η κατανάλωση σαπουνιού ανά άτομο. Όσο πιο πολλά ξόδευαν για την καθαριότητα τόσο πιο πολιτισμένους τους θεωρούσαμε. Σταδιακά τα κριτήρια αυξήθηκαν. Αρχίσαμε να μετράμε το ποσοστό των γραμματισμένων, τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης και υγείας, μέχρι και η συμπεριφορά της κοινωνίας προς τα αδέσποτα είναι πιά κριτήριο πολιτισμού. Παραδόξως, στα κριτήρια πολιτισμού δεν συμπεριλαμβάνεται η εγκληματικότητα. Ίσως διότι συμβαδίζει με τον πολιτισμό...

Κι ερχόμαστε τώρα στο άλλο σκέλος του πολιτισμού, που είναι ο ατομικός πολιτισμός. Τι είναι αυτό και πώς το κρίνουμε; Εδώ, δεν γνωρίζω αν υπάρχουν διεθνή κριτήρια. Μάλλον κάτι τέτοιο είναι ανέφικτο, διότι κάθε κοινωνία έχει διαφορετικές κοινωνικές, φιλοσοφικές και θρησκευτικές αξίες. Όμως, ακόμα και μέσα στην ίδια κοινωνία υπάρχει μεγάλη ποικιλία φιλοσοφικών «πιστεύω» και αξιών. Συνεπώς πάνω στο ερώτημα τι θα πει «πολιτισμένος άνθρωπος», νομίζω πως καθέννας μας έχει τα δικά του κριτήρια. Οι περισσότεροι από μας δεν έχουμε ποτέ σκεφτεί ποια είναι αυτά τα κριτήρια. Κρίνουμε τους άλλους από τη συνολική αίσθηση που μας δίνουν διότι, οι σωματικές αισθήσεις, τα συναισθήματα και αυτό που ονομάζουμε «διαίσθηση» ή «προαίσθημα» είναι μια συμπτωκωνμένη γνώση. Όμως, αυτό δεν σημαίνει ότι έχουμε ξεκάθαρα κριτήρια για το τι είναι ένας «πολιτισμένος» άνθρωπος. Γι' αυτό το λόγο, προτείνω πριν διαβάσεις παρακάτω, για ένα – δυο λεπτά να κάνεις ό,τι θα κάνω κι εγώ: Να σκεφτείς «πώς κρίνω αν κάποιος είναι πολιτισμένος»;

Το πρώτο που μου έρχεται, είναι ...να τραβάει το καζανάκι. Πέρα από αυτό: Να μην κάνει στους άλλους ό,τι δεν του αρέσει να κάνουν στον ίδιο. Να μιλάει στους άλλους σαν ίσος και όχι σαν ανώτερος ή δουλοπρεπής κατώτερος. Να είναι ευγενικός. Να μην πρέπει να ...πληρώσεις διόδια για να σου χαμογελάσει. Να είναι δημοκράτης. Αυτά. Δεν ξέρω αν σκέφτηκες τίποτε άλλο. Επειδή όμως ο νους πάει συνήθως στα φιλοσοφικά, πιστεύω πως το καζανάκι δεν το σκέφτηκες...

Μια και έρχονται εκλογές και ξοδέψαμε χρόνο συζητώντας για τον πολιτισμό, ας πούμε και κάτι για τον πολιτισμένο πολιτικό. Ας πούμε, αν κρατήσουμε τα κριτήρια για τον πολιτισμένο άνθρωπο που ανέφερα πιο πριν, οι βουλευτές της Χρυσής Αυγής που είναι υπόδικοι για τραμπουκισμούς, θεωρούνται «πολιτισμένοι»; Ο Πολάκης με το «εγώ κι όλοι σας ...σας έχω» θεωρείται πολιτισμένος; Ο Ζουράρης που σε άπαιστα αρχαία Ελληνικά δήλωσε ότι χιλιάδες οπαδοί του Ολυμπιακού κάθονται στο πουλί του, είναι πολιτισμένος; Καλά όλα αυτά, αλλά το μόνο που μας λένε, είναι ποιοι δεν είναι πολιτισμένοι. Το θέμα είναι, πέρα από τα κριτήρια πολιτισμού που αναφέραμε πιο πάνω, τι άλλο στοιχείο θέλουμε να έχει ένας πολιτικός

για να τον θεωρήσω πολιτισμένο;

Όταν ακούεις απόψεις που διαφέρουν πολύ από τις δικές του, να παραμένει ψύχραιμος ώστε να μπορεί να τις αντικρούσει με επιχειρήματα. Αν είναι κάποιος θερμοκέφαλος που μόλις ακούσει απόψεις που δεν τις δέχεται αμέσως θυμώνει, δεν είναι πολιτισμένος πολιτικός, όσο κι αν τραβάει το καζανάκι.

Ένα «δίλημμα»

Ένα προεκλογικό διακύβευμα της κυβέρνησης, τίθεται προς τους ψηφίζοντες με τη μορφή ενός διλήμματος το οποίο είναι: «Θέλετε να συνεχίσουμε στο δρόμο που έχουμε χαράξει ή να επιστρέψουμε σε προηγούμενες εποχές»; Για να στέκει το δίλημμα αυτό, θα πρέπει να στέκουν και αυτά που προϋποθέτει, διότι προϋποθέτει αρκετά.

Πρώτον, προϋποθέτει ότι έχουμε χαράξει κάποιο δρόμο που είναι γνωστός σε όλους. Δεύτερον προϋποθέτει ότι γνωρίζουμε όλοι πού καταλήγει αυτός ο δρόμος. Προϋποθέτει επίσης ότι η πλειοψηφία του λαού θεωρεί το δρόμο «που έχουμε χαράξει» σαν κάτι θετικό και επιθυμητό.

Και συνεχίζουμε με το δεύτερο σκέλος του διλήμματος, που είναι «να επιστρέψουμε σε προηγούμενες εποχές». Πάλι, για να στέκει αυτό, θα πρέπει να στέκουν όσα προϋποθέτει, τα οποία είναι: Προϋποθέτει ότι η προ ΣΥΡΙΖΑ περίοδος ήταν χειρότερη για το λαό. Αυτό ποιος το αποφασίζει; Αυτοί που εδώ και 4 χρόνια απολαμβάνουν όλα τα αγαθά και τις πολυτέλειες της εξουσίας ή ο μέσος Έλληνας; Διότι για την κυβέρνηση και το κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η τελευταία τετραετία είναι ασύγκριτα καλύτερη απ' όλες τις προηγούμενες, όπου οι περισσότεροι από τους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ ζούσαν μετρημένα ή ήσαν αργόσχολοι συνδικαλιστές.

Συνεπώς μια άλλη διατύπωση του διλήμματος είναι: «Θέλετε να συνεχίσουμε να κάνουμε τα ίδια ή να γυρίσουμε πίσω και να είμαστε χειρότερα»; Αυτό προϋποθέτει ότι πριν το ΣΥΡΙΖΑ ήμασταν χειρότερα, και ότι υπάρχουν και χειρότερα απ' ό,τι έχουμε ήδη περάσει.

Άρα, αφού το δίλημμα αυτό βασίζεται πάνω σ' ένα σωρό προϋποθέσεις οι οποίες δεν στέκουν, δεν είναι πραγματικό δίλημμα. Είναι ψευδοδίλημμα.

Συνεδρίες μέσω Skype
(εκτός Αττικής)
Πληροφορίες
pinteris@hotmail.com

To Site

www.pinteris.gr

σχεδιάστηκε και υποστηρίζεται από

→ Κατασκευή ιστοσελίδων

→ Κατασκευή e-shop

→ Ανάπτυξη Web - Mobile εφαρμογών

www.imagnetech.gr 693 23 91 553